

CULTURA 1 setembre 2009 2.00 h

L'obrador excepcional de la terrisseria Cornellà de la Bisbal

- El ple de l'Ajuntament pot aprovar que es declari bé cultural d'interès local

JOSEP BOFILL BLANC

La terrisseria Cornellà va tancar el 1979, ara fa trenta anys, quan el seu últim descendent, solter, Lluís Cornellà (1914-2009), es va jubilar. Segons un informe presentat pel Museu Terracotta, «Can Cornellà és, avui, l'únic obrador de la Bisbal, i probablement de tot Catalunya, que té caràcter i una personalitat estrictament preindustrial.» La veritat és que accedir dins l'obrador és com entrar en un diorama on hom es trasllada a una època en què no hi ha concessions a la comoditat, al confort ni a l'estètica. «Efectivament, l'obrador dels Cornellà és, de fet, un diorama gegant que s'hauria d'ensenyar tal com està actualment. Obviament, amb les reparacions obligades en aquells elements deteriorats pel pas inexorable del temps», raona tot cofoi el director del Museu, Xavier Rocas. Sembla una paradoxa que en un indret com la Bisbal d'Empordà, que ha estat un dels centres terrissers més sensibles a l'evolució que en el decurs del temps ha experimentat la societat en general i la indústria ceràmica en particular, s'hagi conservat sense cap dany un obrador aliè a tot canvi extern. I és aquesta circumstància que, segons Rocas, «encara el fa més excepcional».

El nou projecte del museu

En la proposta presentada pel museu pel reconeixement, protecció i salvaguarda de la terrisseria Cornellà, el seu director la justifica, d'altra banda, en el nou projecte museogràfic del Terracotta que es troba en la fase final de la

seva redacció: «organitza l'estructura del museu a partir d'un cap –Terracotta– i d'uns radials externs. La constitució d'aquestes extensions de la seu principal haurà de permetre oferir als futurs visitants la possibilitat de veure espais complementaris a la pròpia exposició permanent, amb instal·lacions museogràfiques independents, en la línia de fomentar la recuperació del patrimoni arquitectònic relacionat amb la indústria de la ceràmica. La terrisseria dels Cornellà, a vint metres del museu, compleix abastament aquestes premisses.»

En definitiva, són moltes les consideracions que des del Museu Terracotta justifiquen la proposta presentada a l'Ajuntament bisbalenc, vers el reconeixement de la terrisseria de Can Cornellà. Unes propostes que s'han presentat quan, precisament ara fa vint anys, en el forn del seu obrador, en Lluís Cornellà, l'últim de la nissaga, encara va fer una cuita experimental.